

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๕๐/๒๕๖๐

ศาลปกครองนครราชสีมา
ศาลจังหวัดสุรินทร์

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องอธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๑ นายอำเภอเมืองสุรินทร์ ที่ ๒ นายกองค้การบริหาร ส่วนตำบลตาอ้ออง ที่ ๓ ผู้ปกครองท้องที่ หมู่ที่ ๑ ตำบลตาอ้ออง ที่ ๔ เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสุรินทร์ ที่ ๕ ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีสิทธิครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน ตามแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค. ๑) เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นขอรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐาน ส.ค. ๑ ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๔ คัดค้านว่า ผู้ฟ้องคดีนำรังวัดรุก้าเข้าไปในเขตที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องสาธารณประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ ๔๓๕๒๙ จึงไม่ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอน น.ส.ล. เลขที่ ๔๓๕๒๙ เฉพาะบริเวณที่ออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๕ ออกโฉนดที่ดินให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามคำขอ ส่วนผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๕ ให้การว่า ที่ดินพิพาทอยู่ในแนว เขตที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ป่าคล้องตามหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเลขที่ ๔๓๕๒๙ อันเป็นสาธารณสมบัติของ แผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน การคัดค้านการรังวัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ เป็นไปตาม อำนาจหน้าที่ และการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีเหตุให้เพิกถอน เห็นว่า แม้เหตุแห่งการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องมาจากการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง (น.ส.ล.) เลขที่ ๔๓๕๒๙ ซึ่งผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่การที่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามคำขอของ ผู้ฟ้องคดีได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สิทธิครอบครองหรือ เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดินเป็นสำคัญ แล้วจึงจะพิจารณาประเด็นอื่นต่อไป จึงเป็นคดีพิพาท เกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม